

חלק ט/י - פרשת פקודי/ויקרא		
מחוק מדבש	וילנא	יום
תקסח-תקעג	רסז ע"א	ראשון
תקעג-תקעט	רסז ע"ב	שני
תקעט-תקפד	רסח ע"א	שלישי
תקפד-תקצא	רסח ע"ב	רביעי
תקצא-תקצז	רסט ע"א	חמישי
א-ד	ב ע"א	שישי
ד-יג	ב ע"ב	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

עלון מס' 227 | פרשת ויקרא תשפ"ג

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים



הקדוש ברוך הוא מתפאר בעם ישראל

ויקרא אל משה, רבי אלעזר פתח, (ישעיה נ ב) מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרדות, זפאין אינון ישראל, דבכל אתר דאשתכחו, קדשא בריך הוא אשתכח עמהון, וקדשא בריך הוא אשתכח ביניהון, ומתפאר בהו בישראל, הדא הוא דכתיב (שם מט ג) ישראל אשר בך אתפאר.

ענין ההשגחה והשכינה בתחתונים תלוי בישראל

ולא עוד, אלא דישאל אשלימו מהימנותא בארעא, וישאל שלימו דשמא קדישא אינון, וכד ישראל אשתלימו בעובדייהו כביכול שמא קדישא אשתלים.

מתוך מדבש

הקדוש ברוך הוא מתפאר בעם ישראל

ויקרא אל משה כדי לפרש פסוק זה, רבי אלעזר פתח ואמר לפרש מה שכתוב מדוע באתי להתקרב אליכם, ואין איש פונה אלי, קראתי שתבואו אלי, ואין עונה ואין מי משיב לי, הקצור קצרה ידי מפרדות וכי אין בי תועלת, וכי קצרה ידי מלפרדות אתכם, (מלודים), והקדים בשבחן של ישראל ואמר זפאין אינון ישראל, דבכל אתר דאשתכחו קדשא בריך הוא אשתכח עמהון אשריהם ישראל, שבכל מקום שהם נמצאים אפלו שהם בגלות, הקדוש ברוך הוא נמצא עמהם, וקדשא בריך הוא אשתכח ביניהון והשראת שכינתו נמצאת ביניהם, ומתפאר בהו בישראל והקדוש ברוך הוא מתפאר בהם בישראל הדא הוא דכתיב וזה שכתוב ישראל אשר בך אתפאר לפי שישאל הם תכלית בריאת העולם.

(דף ד ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' לו)

ענין ההשגחה והשכינה בתחתונים תלוי בישראל

ולא עוד אלא דישאל אשלימו מהימנותא בארעא ולא עוד אלא שישאל משלימים את האמונה בארץ, כי על ידם מתגלית ומתפרסמת אמונת ה' בעולם, כי כל השגחתו ותברך שכינתו בתחתונים, הכל תלוי בישראל, וישאל שלימו דשמא קדישא אינון וישאל הם השלמות של השם הקדוש, כי וכד ישראל אשתלימו בעובדייהו כשישראל שלמים במעשיהם הטובים ויושבים בארץ, כביכול שמא קדישא אשתלים אז כביכול שם הקדוש שלם, כי על ידי מעשיהם הטובים הם גורמים יחוד ועיר אנפין ונקביה, וקדשא בריך הוא וישכינתיהו וזעיר אנפין שהוא סוד יה"ו נשלם על ידי ה' האחרונה שהיא סוד המלכות [השכינה].

(דף ד ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' לו-לז)



בְּשֵׁי־יִשְׂרָאֵל שְׁלָמִים לְמִטָּה, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שָׁלֵם לְמַעַלָּה

וְכַד יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁתְּלִימוּ לְתַתָּא בְּעוֹבְדֵי־יְהוָה, וְאֲתַחֲיִיבוּ גְלוּתָא, כְּבִיכּוּל שְׁמָא קְדִישָׁא לֹא שְׁלִים לְעֵילָא, דִּתְנִן, דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית, יִשְׂרָאֵל דְּלְעֵילָא סְלִיק לְעֵילָא, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל נְחִיתת לְתַתָּא, אֲתַרְחִקוּ דָּא מִן דָּא, כְּבִיכּוּל אֲשַׁתָּאר שְׁמָא קְדִישָׁא בְּלֹא שְׁלִימוּ, וְכִלְא בְּגִין דְּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא.

בְּזִמְן הַגְּלוּת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרָה בְּבֵית הַכְּנִסְתָּ

וְאַף עַל גַּב דְּיִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח בִּינְיְהוּ, וְאַתִּי וְאַקְדִים לְבִי כְּנִישְׁתָּא, וְקָרִי וְאַמְר (ירמיה ג כב) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אֲרָפָא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם, וְלִית מֵאֵן דִּיתְעַר רוּחִיָּה, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, מְדוּעַ בְּאַתִּי וְאַיִן אִישׁ קְרֵאתִי וְאַיִן עוֹנָה, אֲקַדְמִית וְאַיִן אִישׁ, וְלִית מֵאֵן דִּיתְעַר רוּחִיָּה.

הַקְּרִבְנוֹת מוֹנְנִים עַל הַכֹּל, בְּכַפֶּרֶת הָעוֹנוֹת

תָּא חֲזִי, כִּהְהוּא יוֹמָא דְּאֲשַׁתְּכַלֵּל בִּי מִשְׁכְּנָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲקַדִים וְשָׂרִי בֵּיה, מִיַּד

מתוק מדבש

בְּשֵׁי־יִשְׂרָאֵל שְׁלָמִים לְמִטָּה, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שָׁלֵם לְמַעַלָּה

וְכַד יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁתְּלִימוּ לְתַתָּא בְּעוֹבְדֵי־יְהוָה וְכִשְׁיִשְׂרָאֵל אִינֵם שְׁלָמִים לְמִטָּה בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים, וְאֲתַחֲיִיבוּ גְלוּתָא וְעַל יְדֵי זֶה נִתְחַיְבוּ גְלוּת, כְּבִיכּוּל שְׁמָא קְדִישָׁא לֹא שְׁלִים לְעֵילָא אֲזוּ כְּבִיכּוּל שֵׁם הַקָּדוֹשׁ אִינוּ שְׁלֵם לְמַעַלָּה, דִּתְנִן כִּי לְמַדְנֵוּ, שְׁבַעֲוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד, וּמִפְּרֵשׁ יִשְׂרָאֵל דְּלְעֵילָא סְלִיק לְעֵילָא יִשְׂרָאֵל שְׁלַמְעֵלָה שֶׁהוּא זְעִיר אֲנַפִּין [קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא] מִסְתַּלַּק מִהַמְּלָכוֹת [מִהַשְׁכִּינָה] וְעוֹלָה לְמַעַלָּה לְבִינָה וְלְמַעַלָּה לְחַכְמָה, בְּסוּד יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה, כְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל נְחִיתת לְתַתָּא וְכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת יוֹרֵדת לְמִטָּה בְּגְלוּת, אֲתַרְחִקוּ דָּא מִן דָּא וְאַז מִתְרַחֲקִים זֶה מִזֶּה, כִּי ה' הִאֲחֻרְוֵה נִפְרָדַת מִן ג' אוֹתִיּוֹת יְהוָה, כְּבִיכּוּל אֲשַׁתָּאר שְׁמָא קְדִישָׁא בְּלֹא שְׁלִימוּ כְּבִיכּוּל נִשְׂאָר שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּלִי שְׁלָמוֹת, וְכִלְא בְּגִין דְּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא וְהַכֹּל הוּא בְּשִׁבְלֵי שְׁכְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל הִיא בְּגְלוּת.

(דף ד ע"ב, ובבבאורינו כרך י עמ' לו)

בְּזִמְן הַגְּלוּת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרָה בְּבֵית הַכְּנִסְתָּ

וְאַף עַל גַּב דְּיִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא וְאַף עַל פִּי שְׁיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגְלוּת, וְאַיִן לָהֶם שְׁלָמוֹת וְאַיִן יְחֻד לְמַעַלָּה עַל יְדֵיהֶם, עִם כֹּל זֶה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח בִּינְיְהוּ

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בִּינְיְהֵם בְּגְלוּת כְּדִי לְהַחֲזִיקֵם בְּתִשׁוּבָה וְלִגְאָלָם, לְכֹן וְאַתִּי וְאַקְדִים לְבִי כְּנִישְׁתָּא הוּא כָּא וּמְקַדִים לְבֵית הַכְּנִסְתָּ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵיהֶם אִינוּ שׁוֹרָה בִּינְיְהֵם אֲלֵא בְּבֵית הַכְּנִסְתָּ, וְקָרִי וְאַמְר וּמְכַרִיז וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים שׁוּבוּ אֵלַי אֲתֶם בָּנִים מוֹרְדִים, אֲרָפָא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם לְמַעַן אֲרָפָא וְאֶסְלַח עַל הַמְּרִידָה שְׁמַרְדַּתְּם בִּי (מְלוֹזוֹת), כְּלוּמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעוֹרֵר אֶת לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַתְּשׁוּבָה, עַל יְדֵי הַתְּעוֹרְרוֹת פְּתֻאוֹמִית הַבָּאָה בְּלֵב כָּל אָדָם בְּלִי זְכוּת אֲלֵא מִחֶסֶד ה', אֲכַל וְלִית מֵאֵן דִּיתְעַר רוּחִיָּה אִינֵן מִי שִׁיעוֹרֵר אֶת רוּחוֹ לְשׁוּב וְלְהַתְּמִיד בְּדַרְךְ הַיֶּשֶׁר, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר אֲזוּ אוֹמֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדוּעַ בְּאַתִּי וְאַיִן אִישׁ שִׁישׁוּב בְּתִשׁוּבָה מְעַצְמוֹ, קְרֵאתִי לְעוֹרֵר אֶת לְבַבְכֶם, וְאַיִן עוֹנָה שִׁיאֲחֻז בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, וְהֵיִינוּ אֲקַדְמִית הַקְּדַמְתִּי לְעוֹרֵר אוֹתְם, וְאַיִן אִישׁ פְּרוּשׁ וְלִית מֵאֵן דִּיתְעַר רוּחִיָּה וְאַיִן מִי שִׁיתְעוֹרֵר רוּחוֹ.

(דף ד ע"ב, ובבבאורינו כרך י עמ' לו-לח)

הַקְּרִבְנוֹת מוֹנְנִים עַל הַכֹּל, בְּכַפֶּרֶת הָעוֹנוֹת

תָּא חֲזִי, כִּהְהוּא יוֹמָא דְּאֲשַׁתְּכַלֵּל בִּי מִשְׁכְּנָא כָּא וְרָאָה בֵּיּוֹם הַהוּא שְׁנַשְׁתְּכַלֵּל וְנִגְמַר הַמְּשָׁכֵן, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲקַדִים וְשָׂרִי בֵּיה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְּדִים וְשׁוֹרָה בּוֹ, מִיַּד וְיִקְרָא אֶל מִשָּׁה וְיַדְבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֲהֵל מוֹעֵד לֵאמֹר, וּמִפְּרֵשׁ וְיַדְבֵּר יְהוָה אֵלָיו

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר, וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו, וְאוֹדַע לְיָהּ דְּזַמְיָנִין יִשְׂרָאֵל לְמִיחַב קַמְיָה, וְלֹאֲתַמְשַׁפְּנָא הַאי אֵהָל מוֹעֵד בְּחֻבְיֵיהוּ, וְלֹא יִתְקַיֵּים בְּיַדְיֵיהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר, מֵאֵי אָמַר לְיָהּ, מֵאֵהָל מוֹעֵד, מַעֲסָקִי אֵהָל מוֹעֵד, דְּזַמְיָן לֹאֲתַמְשַׁפְּנָא בְּחֻבְיֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִתְקַיֵּים בְּקִיּוּמֵיהּ, אֲבָל אֲסוּוּתָא לְהַאי, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיהוָה, הֲרִי לָךְ קִרְבָּנִין דְּאֶגְיִן עַל כֹּלָא.

הַקִּרְבָּנוֹת מִחֻבְרִים הַפְּרָצוּפִים הַקְּדוּשִׁים, לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַרְחָמִים

רַבִּי חֲזַקְיָה הָוָה שְׂכִיחַ קַמְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לְיָהּ, (דף ה ע"א) הַאי דְּאֶקְרִי קִרְבָּן, קִירוּב מִבְּעֵי לְיָהּ אוֹ קִרְיָבוֹת, מֵאֵי קִרְבָּן.

אָמַר לְיָהּ, הָא יָדִיעַ הוּא לְגַבֵּי חֻבְרֵיָא, קִרְבָּן מֵאִינוּן כְּתָרִין קַדִּישִׁין, דְּמִתְקַרְבִּי כְּלָהוּ כְּתָדָא, וּמִתְקַשְׁרָן דָּא בְּדָא, עַד דְּאֲתַעְבִּידוּ כְּלָהוּ חַד בְּיַחְוּדָא שְׁלִים, לֹאֲתַקְנָא שְׁמָא קַדִּישָׁא כְּדָקָא חֲזִי. הֲדָא הוּא דְכְּתִיב קִרְבָּן לַיהוָה, קִרְבָּן דְּאִינוּן כְּתָרִין קַדִּישִׁין, לַיהוָה הוּא, לֹאֲתַתְּקָנָא

מתוק מדבש

(דף ה ע"א) הַאי דְּאֶקְרִי קִרְבָּן זֶה שְׁנִקְרָא הַקִּרְבַּת בְּהַמָּה עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׁם קִרְבָּן, הַמּוֹרָה עַל הַתְּקַרְבוֹת שְׁנֵי דְבָרִים זֶה לְזֶה, קִירוּב מִבְּעֵי לְיָהּ, אוֹ קִרְיָבוֹת הִנֵּה צְרִיף לְהַקְרָא קִירוּב אוֹ קִרְיָבוֹת, דְּהֵינּוּ שְׁמִתְקַרְבִּים אֶת הַבְּהֵמָה לְפָנֵי ה', מֵאֵי קִרְבָּן מֵה טַעַם שְׁנִקְרָא קִרְבָּן בְּלִשׁוֹן רַבִּים, הַמּוֹרָה עַל שְׁנֵי דְבָרִים הַמִּתְקַרְבִּים זֶה לְזֶה וְזֶה לְזֶה, הֲלֹא אֵין כָּאֵין רַק דְּבַר אֶחָד שְׁנִתְקַרַב אֶל ה'.

אָמַר לְיָהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי חֲזַקְיָה, כִּי כֵּן הוּא הָאֲמַת שְׁקִרְבָּן הַפּוֹנָה הַתְּקַרְבוֹת שְׁנֵי דְבָרִים זֶה לְזֶה, הָא יָדִיעַ הוּא לְגַבֵּי חֻבְרֵיָא הֲרִי טַעַם הַקִּרְבָּן יָדוּעַ הוּא אֲצֵל הַחֻבְרִים, כִּי קִרְבָּן הֵינּוּ מֵאִינוּן כְּתָרִין קַדִּישִׁין הַתְּקַרְבוֹת שֶׁל אוֹתָם הַכְּתָרִים שֶׁהֵם הַסְּפִירוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, דְּמִתְקַרְבִּי כְּלָהוּ כְּתָדָא, וּמִתְקַשְׁרָן דָּא בְּדָא שְׁעַל יָדֵי הַקִּרְבָּן הֵם מִתְקַרְבִּים כְּלָם כְּאֶחָד, וּמִתְקַשְׁרִים זֶה בְּזֶה, עַד דְּאֲתַעְבִּידוּ כְּלָהוּ חַד בְּיַחְוּדָא שְׁלִים עַד שְׁנַעֲשִׂים כְּלָם אֶחָד בְּיַחְוּד הַשְּׁלָם, כְּלוּמַר שְׁפּוֹנַת הַקִּרְבָּן הִיא לְקַרְב וּלְחַבַּר אֶת הַפְּרָצוּפִים הַקְּדוּשִׁים אֵלּוּ עִם אֵלּוּ כְּאֶחָד, לֹאֲתַתְּקָנָא שְׁמָא קַדִּישָׁא כְּדָקָא חֲזִי כְּדִי לְתַקֵּן אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ הוִי"ה כְּרַאֲוִי, שִׁישְׁרָה בְּתוֹף כֹּל הַפְּרָצוּפִים בְּסוּד נְשֻׁמָה הַמְּיַחֲדִים וּמְקַרְבֵּם יַחַד.

הֲדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁפָתוֹב קִרְבָּן לַיהוָה שְׁפָרוּשׁוּ קִרְבָּן דְּאִינוּן כְּתָרִין קַדִּישִׁין, לַיהוָה הוּא הַתְּקַרְבוֹת שֶׁל אֵלּוּ הַכְּתָרִים הַקְּדוּשִׁים, הוּא לַהוִי"ה, דְּהֵינּוּ

מַעֲנִיגֵי הַשְּׂכִינָה הַנְּקִרָאֵת אֵהָל מוֹעֵד, וְאוֹדַע לְיָהּ דְּזַמְיָנִין יִשְׂרָאֵל לְמִיחַב קַמְיָה וְהוֹדִיעַ לוֹ שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְחִטָּא לְפָנָיו, וְלֹאֲתַמְשַׁפְּנָא הַאי אֵהָל מוֹעֵד בְּחֻבְיֵיהוּ וְשִׁיתַּמְשַׁפֵּן הָאֵהָל מוֹעֵד בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, וְעַל יָדֵי זֶה יִלְכוּ בְּגִלוֹת וְהַשְּׂכִינָה תִּהְיֶה גוֹלָה עִמָּהֶם, וְלֹא יִתְקַיֵּים בְּיַדְיֵיהוּ וְלֹא יִתְקַיֵּים הַמְּשַׁכֵּן בְּיָדָם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר, מֵאֵי אָמַר לְיָהּ מֵה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְמֹשֶׁה, מֵאֵהָל מוֹעֵד פְּרוּשׁ מַעֲסָקִי אֵהָל מוֹעֵד מַעֲסָק הַשְּׂכִינָה הַנְּקִרָאֵת אֵהָל מוֹעֵד, דְּזַמְיָן לֹאֲתַמְשַׁפְּנָא בְּחֻבְיֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל שְׁעִתִּידָה לְהַתְּמַשְׁכֵּן בְּעוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד שִׁישׁוּבוּ וַיִּגְאָלוּ, וְלֹא יִתְקַיֵּים בְּקִיּוּמֵיהּ וְלֹא יִתְקַיֵּים בְּקִיּוּמוֹ, אֲבָל אֲסוּוּתָא לְהַאי אֲבָל הַרְפוּאָה לְזֶה שְׁלֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכַּת בְּגִלוֹת, אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיהוָה שְׁעַל יָדֵי זֶה יִתְפָּרוּ עוֹנוֹתֵיהֶם, וְלַעוֹלָם לֹא תִתְמַלֵּא סְאֲתָם, הֲרִי לָךְ קִרְבָּנִין דְּאֶגְיִן עַל כֹּלָא הֲרִי לָךְ קִרְבָּנוֹת הַמְּגַנִּים עַל הַכֹּל, עַל יָדֵי כְּפָרַת עוֹנוֹתָם, שְׂאֵז הַפְּרָצוּפִים הַעֲלִיוּנִים מִתְיַחֲדִים וְהַשֵּׁם הוִי"ה יִתְמַלֵּא בְּכֹל אוֹתִיּוֹתָיו.

(דף ד ע"ב, וכביאורינו כרך י עמ' לה-לט)

הַקִּרְבָּנוֹת מִחֻבְרִים הַפְּרָצוּפִים הַקְּדוּשִׁים, לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַרְחָמִים

רַבִּי חֲזַקְיָה הָוָה שְׂכִיחַ קַמְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן רַבִּי חֲזַקְיָה הִנֵּה מְצוּי לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לְיָהּ שְׁאֵל מִמֶּנּוּ,



שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְלִיחָדָא לִיה פְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דִּישְׁתַּכְחוּ רַחֲמִין בְּכֻלְהוּ עַלְמִין, וְשְׁמָא קַדִּישָׁא יִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוּי, לְאַתְבַּסְמָא כְּלָא.

זְבִיחַת הַקָּרְבָּן בַּצָּפוֹן, הַכֹּל מֵעַד הַדִּין לְשִׁבְרוּ וְלִמְתָקוּ

אָמַר לִיה, וְדַאי הָכִי הוּא, קָרְבָּן אֱלֹהִיִּים לֹא כְּתִיב, אֲלֵא זְבִיחַי אֱלֹהִיִּים, וְעַל דָּא שְׁחִיטְתָּן בַּצָּפוֹן, דְּהָא זְבִיחָה הוּא בְּגִין אֱלֹהִיִּים, הָהוּא סֵטֵר גְּבוּרָה, דִּיתְבַּסֵּם וְיִתְבַּר רִוְחָא דְדִינָא, וְיִתְחַלֵּשׁ דִּינָא, וְיִתְגַּבְּרוּן רַחֲמֵי עַל דִּינָא, וְעַל דָּא זְבִיחַי אֱלֹהִיִּים, לְתַבְרָא חֵילָא וְתוֹקְפָא דְדִינָא קְשִׁיא, דְכְּתִיב רִוַח נְשַׁבְּרָה, לְמַהוּי הָהוּא רִוְחָא תְּקִיפָא נְשַׁבְּרָה, וְלֹא יִתְגַּבְּרֵי רִוְחִיהָ וְחֵילִיהָ וְתוֹקְפִיהָ.

הַעוֹמֵד אֶצֶל הַמְּזִבְחַת בְּרוּחַ נְשַׁבְּרָה, מְשַׁבֵּר יִצְרוֹ הָרַע וּמְמַתִּיק הַדִּין

וְכֵר נֶשׁ בְּעֵי פְדִין לְמִיקָם עַל מַדְבַּחָא בְּרוּחַ נְשַׁבְּרָה, וְיִכְסִיף מְעוּבְדוּי, בְּגִין דִּיהוּי הָהוּא רִוְחָא תְּקִיפָא תְּבִירָא, וְכֻלָּא בְּגִין דְדִינָא יִתְבַּסֵּם, וְיִתְגַּבְּרוּן רַחֲמֵי עַל דִּינָא.

מתוק מדבש

הַדִּין, וְיִתְגַּבְּרוּן רַחֲמֵי עַל דִּינָא וְיִתְגַּבְּרוּ הַרַחֲמִים עַל הַדִּין, וְעַל דָּא זְבִיחַי אֱלֹהִיִּים וְעַל כֵּן כְּתוּב זְבִיחַי אֱלֹהִיִּים, לְתַבְרָא חֵילָא וְתוֹקְפָא דְדִינָא קְשִׁיא לְשַׁבֵּר אֶת שְׂרָשׁ כַּח וְתַקֵּף הַדִּין הַקָּשֶׁה, דְכְּתִיב רִוַח נְשַׁבְּרָה דִּיהִינּוּ לְמַהוּי הָהוּא רִוְחָא תְּקִיפָא נְשַׁבְּרָה שִׁיְהִיָּה אוֹתוֹ רִוַח הַחֲזֵק נְשַׁבֵּר, וְלֹא יִתְגַּבְּרֵי רִוְחִיהָ וְחֵילִיהָ וְתוֹקְפִיהָ וְלֹא יִתְגַּבְּרֵי רִוְחוֹ וְכַחוֹ וְחֲזֵקוֹ, כִּי מֵאַחַר שְׁלֵא יִתְעוֹרֵר הַדִּין בְּשִׁרְשׁוֹ, לֹא יוּכַל הַדִּין לְפַעַל בְּעוֹלָם.

(דף ה ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' מ-מא)

לְאַתְתַּקְנָא שְׁמָא קַדִּישָׁא וְלִיחָדָא לִיה פְּדָקָא יָאוּת לְתַקֵּן אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וְלִיחָד אוֹתוֹ פְּרָאוּי בְּהַתְּלַבְּשׁוֹתוֹ בְּתוֹךְ כָּל הַפְּרָצוּפִים, בְּגִין דִּישְׁתַּכְחוּ רַחֲמִין בְּכֻלְהוּ עַלְמִין כְּדִי שִׁימְצָאוּ רַחֲמִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי לֹא מִתְפַּשְׁטִים הַרַחֲמִים אֲלֵא עַל יְדֵי קְשֶׁר וְשְׁלֵמוֹת כָּל הַפְּרָצוּפִים הָעֲלִיּוֹנִים, וְשְׁמָא קַדִּישָׁא יִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוּי וְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ יִתְעַטֵּר בְּעֵטְרוֹתָיו עַל יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹתוֹ בַּפְּרָצוּפִים הַקְּדוֹשִׁים, לְאַתְבַּסְמָא כְּלָא כְּדִי שִׁיתְבַּסְמוּ וְיִתְמַתְקוּ כָּל הַדִּינִים, וְשִׁיתְפַּשְׁטוּ רַחֲמִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

(דף ד ע"ב-ה ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' לט-מ)

הַעוֹמֵד אֶצֶל הַמְּזִבְחַת בְּרוּחַ נְשַׁבְּרָה,

מְשַׁבֵּר יִצְרוֹ הָרַע וּמְמַתִּיק הַדִּין

וְכֵר נֶשׁ בְּעֵי פְדִין לְמִיקָם עַל מַדְבַּחָא בְּרוּחַ נְשַׁבְּרָה, וְהָאֲדָם צָרִיף אֲזֵי לְעַמֵּד אֶצֶל הַמְּזִבְחַת בְּרוּחַ נְשַׁבְּרָה, וְיִכְסִיף מְעוּבְדוּי וְיִתְבַּשֵּׁי מִמְּעַשְׂיוֹ הָרָעִים, בְּגִין דִּיהוּי הָהוּא רִוְחָא תְּקִיפָא תְּבִירָא כְּדִי שְׁבַצְרוּף תְּשׁוּבְתוֹ הֵינָה רִוַח הָהוּא הַחֲזֵק נְשַׁבֵּר, כְּלוּמַר שִׁישְׁבֵּר רִוַח הַטְּמֵאָה שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע שְׂבוּ, וְכֻלָּא בְּגִין דְדִינָא יִתְבַּסֵּם וְיִתְגַּבְּרוּן רַחֲמֵי עַל דִּינָא וְכָל עַנְנֵי הַקָּרְבָּן בֵּין שְׁחִיטְתוֹ וּבֵין הַקָּרְבָּתוֹ, הוּא כְּדִי שִׁיתְבַּשֵּׁם וְיִתְמַתַּק הַדִּין בְּשִׁרְשׁוֹ וְיִתְגַּבְּרוּ הַרַחֲמִים עַל הַדִּין, בְּכָל בְּתֵי דִינִים שְׁבַעֲלוּמוֹת שְׁלֵמְטָה.

(דף ה ע"א, ובביאורינו כרך י עמ' מא)

זְבִיחַת הַקָּרְבָּן בַּצָּפוֹן, הַכֹּל מֵעַד

הַדִּין לְשִׁבְרוּ וְלִמְתָקוּ

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי חֲזַקְיָה וְדַאי הָכִי הוּא וְדַאי כֵּן הוּא כְּמוֹ שְׁאִמְרַתִּי לָךְ, כִּי קָרְבָּן אֱלֹהִיִּים לֹא כְּתִיב הַמּוֹרָה שְׁמַקְרִיבִים אֶת הַקָּרְבָּן לְשֵׁם אֱלֹהִיִּים, אֲלֵא זְבִיחַי אֱלֹהִיִּים שֶׁהַזְּבִיחָה וְהַשְׁחִיטָה נִקְרְאוּת עַל שֵׁם אֱלֹהִיִּים, וְעַל דָּא וְעַל כֵּן כְּתוּב בְּקִדְשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים שְׁחִיטְתָּן בַּצָּפוֹן שֶׁהוּא צֵד הַגְּבוּרָה, דְּהָא זְבִיחָה הוּא בְּגִין אֱלֹהִיִּים, הָהוּא סֵטֵר גְּבוּרָה כִּי הַשְׁחִיטָה הִיא בְּשִׁבְלֵי שֵׁם אֱלֹהִיִּים, שֶׁהוּא צֵד הַגְּבוּרָה, דִּיהִינּוּ דִּיתְבַּסֵּם וְיִתְבַּר רִוְחָא דְדִינָא וְיִתְחַלֵּשׁ דִּינָא שִׁיתְמַתַּק וְיִשְׁבֵּר רִוַח הַדִּין וְיִתְחַלֵּשׁ כַּח

כהן שאינו נשוי, קרבנו אינו קרבן וברכותיו אינן ברכות

תא חזי, בשעתא דבר נש מתקן עובדוי, על ידי דקרבנא פלא אתבסם, ואתקרב ואתקשר דא בדא ביחודא שלים, הדא הוא דכתיב אדם פי יקריב מפם, פי יקריב, לקשרא מלין פדקא חזי.

תא חזי, אדם פי יקריב, לאפוקי מאן דלא אתנסיב, דהא קרבניה לאו קרבן, וברכאן לא משתפחן על ידיה, לא לעילא ולא לתתא, ממשמע דכתיב אדם פי יקריב, שאני הכא דלאו איהו אדם, ולא בכללא דאדם הוא, ושכינתא לא שריא עלוהי, בגין דאיהו פגים, ואקרי בעל מום, ומארי דמומא אתרחקא מפלא, פל שפן למדבחא לקרבא קרבנא.

מתוק מדבש

כהן שאינו נשוי, קרבנו אינו קרבן וברכותיו אינן ברכות

תא חזי, בשעתא דבר נש מתקן עובדוי בא וראה בשעה שהאדם מתקן את מעשיו בתשובה, ואחר כך מביא קרבן, אז על ידי דקרבנא פלא אתבסם על ידי הקרבן כל הדינים מתבשמים ונמתקים, ואתקרב ואתקשר דא בדא ביחודא שלים ומתקרבים ומתקשרים כל הפרצופים זה בזה ביחוד שלם, הדא הוא דכתיב זהו שפתוב אדם פי יקריב מפם, פי יקריב פרושו לקשרא מלין פדקא חזי לקרב ולקשר הפרצופים כראוי להיות.

תא חזי בא וראה מה שפתוב אדם פי יקריב, לאפוקי מאן דלא אתנסיב בא להוציא לכהן שלא נשא אשה, דהא קרבניה לאו קרבן פי קרבנו אינו קרבן.

ואינו ראוי להקריב קרבן, וברכאן לא משתפחן על ידיה לא לעילא ולא לתתא וברכות אינן נמצאות על ידו לא למעלה ולא למטה, ממשמע דכתיב זה נשמע ממה שכתוב אדם פי יקריב, שאני הכא משנה הוא מי שלא נשא אשה, דלאו איהו אדם שאין הוא אדם שלם, אלא חצי אדם, ולא בכללא דאדם הוא והוא אינו בכלל אדם, דכתיב (פלאטיה ס ג) זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, פרוש זכר ונקבה יחד נקראים בשם אדם, ושכינתא לא שריא עלוהי והשכינה אינה שורה עליו, בגין דאיהו פגים ואקרי בעל מום לפי שהוא חסר ונקרא בעל מום, ומארי דמומא אתרחקא מפלא ובעל מום ראוי להרחיק מפל עבודת הקדש, פל שפן למדבחא לקרבא קרבנא פל שפן שאינו ראוי להתקרב אל המזבח להקריב קרבן.

(דף ה ע"ב, ובביאורינו כרך י עמ' מו-מוז)

שבה דא שירא

אור הזוהר נתגלה להגן על הדורות

ועתה הכרירה ברגלים, וכמו שאמרנו בעקבות משיחא חוצפא יסגא, ושהיא התאווה שמתגברת בראותה כי כלתה אליה רעה, וכמו שביאר באורך רבינו האר"י זצ"ל, ומתגברת להחטיא, אבל כשל כחה בענין הרעות ותוקף הצרות, כי כבר הוכרר הרכה כאמרנו מפי כבוד האר"י זצ"ל, ולכן סמוך לדורות שאחר האלף שנה מהחורבן נתגלה אור הזוהר להגן על הדורות, ושאם נזכה להתעסק בסתרי תורה כדת מה לעשות, בזכות זה תפרה ישע ישועות ישראל.

(שם הגדולים להחיד"א, מערכת גדולים, א' ר"ט)

לקבלת העלון מודי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

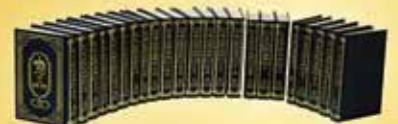
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)



פורמט רגיל (cm 24/17)



פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)